

Veldgewas

blaad veur en euver Oos Taal

Teende jaorgank, nómmer 589/2

Nu sijt wellecome

Es 't loejt veur de hoeamès duitj Sef zien ouge aop, rek zich oet en knip 't leech aan. Gister waas 'ne sjoean daag, zoea sjoean det vandaag allein mer kintj taengevalle. De ganse daag ónger de miense gewaes. Mit de kinjer en de kleinkinjer nao de mès wo d'r haw genaote van 't zinge. Kersleedjes huuertj d'r gaer; veural *Stille nach heilige nach* omdet det zoea plechtig is en *Nu sijt wellecome* omdet d'r dao altied gooj zin van krieg. Nao de mès hawwe ze same gaete, zich get vertraoje, kóffie gedrónke en 'ne pot gekaartj. Om 'n oer of nege hawwe ze 'm heives gebrach en doe haw d'r zich drek in bed gelag.

Zie lief kraak es d'r zich oppe rándj van 't bed zitj. Riejerendj duit d'r zich zien sondigse kleijer aan. Neet die stief sjoon, mer die aaj sloefe... al zoe Hanna det noeats good gevónje höbbe. Mit 'ne nate kamp maak d'r zich strepe inne haore, trèk de slaopkamerdeur achter zich toe en zitj 'n half oer later mit 'n tas kóffie en 'n bótram ane keuketafel.

Es d'r de bótram op haet, geit 'r inne kamer nao boete kieke. D'r is snieë veurspeldj, mer 't raengentj. Gein luuj te zeen. Waal vööl kersversieringe. Bie 'm taegeneuver knippere blaw en greun lempkes inne roet, daonaeve höbbe ze lempkes langs de veurdeur, mieër kintj d'r aan de rechterkantj neet zeen. Linksop lik de friettetent. Die zeen vandaag toe. Nou ja, det maak neet oet, de kinjer höbbe 'm gister tupperbekskes mit gegaeve. Die hoof d'r mer efkes inne magnetron te zitte.

Hanna vónj det nieks, aete oet 'ne magnetron...

't Hoes veultj kaad en laeg aan al steit de verwerming op drieëntwintjig. Sef duitj zich e diek ves aan. Boete raegentj 't nag ummer en hae zitj zich mit de gezèt bie de tillevis. De pestaoer oet Hilversum praek zónger geluid, mer es 't koear begintj te zinge, lik 'r de gezèt weg, zit 't geluid helder en stik zich e kaeske aan. Noe is 't binne ouch e bietje kersmis.

Es 't zinge is gedaon - *Stille nach* waal, *Nu sijt wellecome* neet - zit 'r zich 't bekske mit rindjvleissoep inne magnetron en kiek óngertösse nao boete. De raenge is nate snieë gewore. De huls, wo Hanna altied tekskes van aafknipdje veur kersstökskes, weurtj te groeat, dae mó't gesneujdj.

Inens sprink 'n roeaj kat op zien vinsterbank.

'Wo kums doe vanaaf?' zaet Sef.

De kat duujt zich mit de kop taenge de roet of ze wiltj zegke: 'Laot mich binne.'

'Ich kin dich neet, gank mer weer gaw heives.'

Mer de kat blief zitte wo ze zitj en kiek 'm mit oranje spleetuig aan.

Es 't belke van de magnetron geit, drejt Sef zich óm, pak de soep oet de magnetron en zitj de aerpelpuree mit zalm drin.

Boete begintj de kat hel te miauwe.

'Verstóng se mich neet? Gank op heim aan. Of höb se de vès geraoke?' Sef bekiek 't bieës get baeter. Ze zuut d'r verzorg oet, 't is gein zwerfkat. 'Dalik kump de knien in 't zoer, wach se dao op?' vreug d'r lachend. 'Alleh, dan kóm mer drin. Miene vès kries se neet, mer ich gaef dich waal get mèlk.'

Hae sjödt get melk op e sjóttelke. De kat sloebertj 't gaw laeg, striek langs Sef zien bein en geit op zien veut ligke.

'Doe duis of ze hie woons,' zaet Sef, 'Stóm deer,' Mer óngertösse veultj 't gewich en de wermdje op zien veut good aan. Hae verreurtj zich neet es de kat begintj te spinne. Inne kamer begintj e concert

van Andre Rieu. Sef twiefeltj. Inne keuke blieve zitte? De kat mit nao de kamer? Of häör nao boete jage?

Veurdet d'r witj waat d'r geit doon, geit de bel. De kat sprink op en rentj nao de deur.

Sef duitj aop. 'n Vraem vrouw mit 'ne zenuwechtige lach op 't gezich en snieë inne haor.

'Ich zeen 't al,' zaet ze, 'Frenske is hie. Es d'r effe de kans krieg, geit 'r de tösseoet. Sorry. Ich woon hie nag mer pas en ich mó't hék nag laote make. Vreuger zoe Frans det allang gedaon höbbe mer noe mó't ich det allemaol zelf doon. Of laote daon. Want zelf kin ich det neet. Ich bön jao geine tummerman. Sorry, wat moel ich weer. Det kump omdet... Sorry, sorry, ich haop det g'r neet te vööl las van Frenske höbtj gehadj. Sorry.'

Euverdónderdj door al die wäörd steit Sef nag ummer inne deur.

De vrouw buk zich om de kat op te pakke, mer die rentj truuk de kamer in wo Andre Rieu kersleedjes aan 't spele is. De ieëtse klanke van *Nu sijt wellecome* golve al door de weuning.

Inèns weurtj Sef wakker. 'Kóm toch binne, ich heit Sef.'

'Gaer,' zaet de vrouw, 'Ich heit Maria.'

Marleen Schmitz